

Sygn. akt I C 191/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wyrok zaoczny w stosunku do D. Z.

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: protokolant Milena Kołpak

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.

przeciwko T. W., D. Z.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza solidarnie od pozwanych T. W., D. Z. na rzecz powoda (...) w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwotę 2 746,23zł (dwa tysiące siedemset czterdzieści sześć złotych dwadzieścia trzy grosze) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, ale nie więcej niż wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 01.12.2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza solidarnie od pozwanych T. W., D. Z. na rzecz powoda (...) w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 017,39 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych trzydzieści dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 191/18

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata P. R., w dniu 1 grudnia 2017 r. złożył do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym wnosił o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od pozwanych T. W. i D. Z. kwoty 2.746,23 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP, ale nie więcej niż wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych,

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 25 października 2011 r. pomiędzy nim a pozwanym została zawarta umowa pożyczki nr (...). Pomimo wezwań i monitów pozwany, nie wywiązał się z obowiązku jej ratalnej spłaty w całości. Powyższe spowodowało zainicjowanie przez powoda postępowania przed sądem. (pozew - k. 2-6v akt).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i na podstawie art. 505³³ § 1 KPC przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego. (postanowienie – k. 7 akt)

Pozwany D. Z. prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się, nie wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność i nie składał żadnych wyjaśnień na piśmie. (protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018 r. – k. 125 akt)

Pozwany T. W. uznał powództwo w całości i wniósł o rozłożenia należności na raty. Ponadto oświadczył, że chce spłacić całą należność samodzielnie, bez obciążania drugiego pozwanego koniecznością jej spłaty. (protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2018 r. – k. 125 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2011 r. T. W. zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową w W. umowę nr (...), na podstawie której Kasa udzieliła mu pożyczki w kwocie 13.500,00 zł na okres 35 miesięcy z obowiązkiem spłaty ratalnej w wysokości 484,54 zł miesięcznie, z tym że ostatnia w kwocie 475,39 zł, płatnych do dnia 20 każdego miesiąca, począwszy od dnia 20 listopada 2011 r. do dnia 20 września 2014 r. Oprocentowanie pożyczki było zmienne, ustalone każdorazowo przez Zarząd (...) w uchwale, wynoszącej w dniu zawarcia umowy 16,00 % w skali roku, które jednak nie mogło wynosić więcej jednak niż 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP, zaś w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat ustalono, że (...) będzie pobierał od niespłaconego w terminie pożyczki odsetki za opóźnienie w wysokości 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP. (...) również miał możliwość naliczania opłat i prowizji związanych z obsługą pożyczki, ustalonych w tabeli opłat i prowizji (...). Zgodnie z umową wpłaty dokonywane przez pożyczkobiorcę zaliczane były w następującej kolejności na pokrycie: kosztów windykacji, prowizji i opłat, odsetek i kosztów, a następnie kapitału pożyczki. Salata zadłużenia wynikającego z umowy została poręczona przez D. Z..

dowód: KRS powoda – k. 16- 23 akt, umowa pożyczki – k. 33-35 akt, regulamin udzielania kredytów i pożyczek – k. 36-38 akt, plan spłaty pożyczki – k. 39 akt, załączniki do umowy pożyczki – k. 40-41 akt, tabela opłat i prowizji – k. 42-43 akt, uchwały Zarządu (...) w W. – k. 54-100 akt, statut (...) w W. – k. 101-121 akt

W dniu 11 kwietnia 2013 r. strony umowy zawarły aneks nr (...) do umowy pożyczki, na podstawie którego został zmieniony harmonogram jej spłaty. Strony umówiły się, że pożyczkobiorca spłaci pożyczkę wraz z należnymi odsetkami w 25 ratach w terminie do dnia 20 lipca 2015 r. Pierwsza rata jej spłaty przypadnie na dzień 20 lipca 2013 r. w kwocie 461,25 zł, kolejne raty do 20 każdego miesiąca w wysokości 383,96 zł, ostatnia zaś rata do 20 lipca 2015 r. w wysokości 383,94 zł.

dowód: aneks nr (...) do umowy pożyczki – k. 44 akt, plan spłaty pożyczki – k. 45 akt

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt X GU 53/15 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych ogłosił upadłość (...) z możliwością zawarcia układu, powierzając sprawowanie zarządu całym majątkiem upadłego – zarządcy w osobie L. K.. Następnie postanowieniem z dnia 19 marca 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. kat X GUp 87/15 zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego (...) z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowania obejmującej likwidację majątku upadłego i ustanowił syndyka w osobie L. K..

dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych z dnia 5 lutego 2015 r. wydane w sprawie X GU 53/15 – k. 24 akt, postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych z dnia 19 marca 2015 r. wydane w sprawie X GUp 87/15 – k. 25 akt

Pożyczkobiorca T. W. zaprzestał spłacania rat pożyczki, wobec czego pismem z dnia 14 marca 2016 r. i z dnia 25 kwietnia 2016 r. (...) wezwał go do zapłaty, pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. O braku spłaty przez

dłużnika pożyczkobiorca zawiadomił również poręczyciela. Z uwagi nie zastosowania się do powyższego umowa pożyczki została wypowiedziana.

dowód: wezwanie do zapłaty – k. 47 akt, ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 48-49 akt, zawiadomienie poręczyciela – k. 50 akt, ostateczne zawiadomienie poręczyciela wraz z potwierdzeniem nadania – k. 51-52 akt

Na dochodzoną przez powoda należność w wysokości 2.746,23 zł składają się: kwota 2.108,26 zł tytułem należności głównej, kwota 56,95 zł tytułem odsetek umownych, kwota 542,02 zł odsetek za opóźnienie oraz kwota 39,00 zł tytułem kosztów.

dowód: raport zadłużenia – k. 53 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: KRS powoda, umowy pożyczki, regulaminu udzielania kredytów i pożyczek, planu spłaty pożyczki, załączników do umowy pożyczki, tabeli opłat i prowizji, uchwał Zarządu (...) w W., statutu (...) w W., aneksu nr (...) do umowy pożyczki, planu spłaty pożyczki, postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczego dla spraw upadłościowych i naprawczych z dnia 5 lutego 2015 r. wydanego w sprawie X GU 53/15, postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydziału Gospodarczego dla spraw upadłościowych i naprawczych z dnia 19 marca 2015 r. wydanego w sprawie X GUp 87/15, wezwania do zapłaty, ostatecznego wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, zawiadomienia poręczyciela, ostatecznego zawiadomienia poręczyciela wraz z potwierdzeniem nadania oraz raportu zadłużenia.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 zd. 2 KPC, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Prawdziwość dokumentów nie był przez strony kwestionowana, ani nie budziła wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty mogą stanowić podstawę do wydania w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód (...) w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych T. W. i D. Z. kwoty stanowiącej równowartość niespłaconej przez pożyczkobiorcę pożyczki powiększonej o odsetki i koszty.

Podstawą prawną działań powoda były zatem przepis art. 720 § 1 KC, zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Ponadto z brzmienia aneksu nr (...) do przedmiotowej umowy wynika, że pożyczkobiorca zobowiązał się do zapłaty zaciągniętej pożyczki wraz z należnymi odsetkami w terminie do dnia 20 lipca 2015 r. Natomiast zgodnie z regulaminem udzielania kredytów i pożyczek w (...) (§ 27) po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca (tu: pożyczkobiorca) jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Kasie za okres korzystania z kredytu (tu: pożyczki), chyba że umowa kredytowa stanowi inaczej (tu: pożyczka). Postawienie pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności powoduje zatem obowiązek bezzwłocznej spłaty całego zadłużenia z tytułu wykorzystanej pożyczki wraz z należnymi odsetkami i innymi kosztami.

Zgodnie rządzącą się procesem cywilnym zasadą kontradyktoryjności oraz zasadą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 KC w zw. z art. 230 KPC i 217 KPC) w myśl której to na stronie, która z określonych okoliczności wywodzi skutki prawne, spoczywa ciężar ich dowodu, dla wykazania istniejącego zadłużenia storna powodowa dysponuje nieograniczonym wachlarzem środków dowodowych, w tym chociażby – jak w niniejszej sprawie – w postaci dokumentów prywatnych

- umowy pożyczki, aneksu, planów spłaty pożyczki, czy też załączników do umowy pożyczki, potwierdzających zadłużenie pożyczkobiorcy w powodowej instytucji pożyczkowej.

W ocenie Sądu powód wykazał istnienie zobowiązania. Poza tym mimo prawidłowego poinformowania o terminie rozprawy, doręczenia pozwanemu D. Z. odpisu pozwu oraz załączników, nie zajął on żadnego stanowiska w sprawie, tym samym nie zakwestionował istnienia zobowiązania, natomiast pozwany T. W. uznał powództwo w całości. Zgodnie zaś z art. 213 § 2 KPC sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W niniejszej sprawie Sąd uznał, że brak jest przesłanek stwierdzających bezskuteczność uznania powództwa przez pozwanego. Tym samym zasadne było zaniechanie prowadzenia przez Sąd dalszego postępowania dowodowego i wydanie wyroku uwzględniającego powództwo wraz z żadanymi odsetkami zgodnie z 481 § 1 i 2 KC, tj. z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP, z ograniczeniem wynikającym ze zamiany powołanego przepisu, tj. nie więcej niż wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono **w pkt I sentencji wyroku.**

Na rozprawie pozwany T. W. wniósł o rozłożenie należności na raty w kwotach po 380,00 zł, wskazując, że nie jest w stanie spłacić wszystkiego od razu. Uzasadniając ten wniosek wskazał, że powodem braku płatności rat pożyczki był jego problem alkoholowy oraz brak pracy, zaś obecnie jest już wyleczony, jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, mimo to nielegalnie pracuje, z której to pracy otrzymuje tzw. tygodniówki. Mieszka z żoną, która pracuje w szpitalu, małżonkowie nie mają nikogo na utrzymaniu. Jednocześnie wnosił o zasądzenie dochodzonej przez powoda należności jedynie na jego rzecz.

Zgodnie z art. 320 KPC w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony - pozwany T. W. mimo dwukrotnie ustalonego z powodem harmonogramu płatności rat w kwotach oscylujących na poziomie 484,00 zł zaś ostatecznie 384,00 zł, nie dochował ich terminu. Obecnie pracując nielegalnie również nie daje gwarancji na spłatę przedmiotowego zadłużenia. Poza tym nie wskazał, jakie dochody uzyskuje jego małżonka i czy nie posiadają wspólnie innych zobowiązań, które mogą rzutować na spłatę powyższego. Jednocześnie w tym miejscu należy wskazać, że mimo nie rozłożenia przez Sąd należności na raty, każdy z pozwanych może zwrócić się bezpośrednio do powoda z tożsamą prośbą, jeszcze przed skierowaniem przez niego do komornika wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Jeśli zaś chodzi o drugi z wniosków to wskazać należy, że poręczenie jest umową nazwaną uregulowaną w przepisach kodeksu cywilnego, w której poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Dzięki zawarciu umowy poręczenia wierzyciel zyskuje dodatkową osobę, która zapewnia, że wypełni zobowiązanie za dłużnika. Umowa ta ma charakter akcesoryjny i wysokość świadczenia poręczyciela kształtuje się zależnie od wysokości długu głównego. Zgodnie z art. 881 KC, jeżeli przy udzielaniu poręczenia nie zastrzeżono inaczej, poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny. Odpowiedzialność poręczyciela jak dłużnika solidarnego polega na tym, że z chwilą gdy dług główny staje się wymagalny, wierzyciel może wg. swego wyboru żądać całości lub części świadczenia od dłużnika głównego i poręczyciela łącznie lub od każdego z nich z osobna, przy czym aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela obaj dłużnicy pozostają zobowiązani. Taka też definicja dłużnika solidarnego została określona w art. 366 § 1 KC. Wskazać w tym miejscu należy, że wymagalność zobowiązania poręczyciela nie zależy ani od uprzedniego żądania wierzyciela spełnienia świadczenia przez dłużnika głównego, ani od odmowy spełnienia tego świadczenia, ani od bezskuteczności egzekucji z majątku dłużnika – chyba, że w umowie poręczenia strony postanowiły inaczej. Należy jedynie pamiętać o poinformowaniu poręczyciela o opóźnieniu dłużnika głównego w spełnieniu świadczenia – co w niniejszej sprawie powód spełnił – gdyż zgodnie z art. 880 KC – jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel powinien zawiadomić o tym niezwłocznie poręczyciela. Niezastosowanie się do tego przepisu wiąże się z możliwą odpowiedzialnością za szkodę spowodowaną poręczycielowi, co w konsekwencji może spowodować zmniejszenie jego świadczenia. Warto również zaznaczyć, że zaspokojenie wierzyciela przez poręczyciela nie powoduje wygaśnięcia samej wierzytelności – poręczyciel wstępuje w

prawa wierzyciela w stosunku do dłużnika, w zakresie, w którym zamiast niego wykonał zobowiązanie (tzw. subrogacja ustawowa). Może więc żądać od dłużnika głównego wszystkiego, co sam świadczył wierzycielowi z tytułu długu głównego. Podsumowując w przypadku dokonania zapłaty przez poręczyciela przysługiwało mu będzie roszczenie regresowe do dłużnika głównego, za dokonaną na rzecz wierzyciela zapłatę.

Pozwani T. W. i D. Z. przegrali proces w całości, zatem zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 KPC zobowiązani są solidarnie zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie zaś do art. 98 § 2 KPC do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do Sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie Sądu procesowego. Na niezbędne koszty poniesione przez powoda w kwocie 1.017,39 zł, o których Sąd orzekł **w pkt II sentencji wyroku** składały się: 100,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego powoda w kwocie 900,00 zł ustalone w oparciu o treść rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.), 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 0,39 zł tytułem opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności uiszczonych przez powoda przy wnoszeniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwany D. Z., pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie, nie stawiał się na rozprawę, nie wnosił o rozpoznanie sprawy podczas swojej nieobecności i nie złożył wyjaśnień na piśmie. W związku z powyższym, stosownie do art. 339 KPC w zw. z art. 340 KPC, wyrok w stosunku do niego ma charakter zaoczny.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 2 i 3 KPC Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego oraz gdy wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. W związku z tym, że T. W. uznał powództwo w całości, natomiast jak wskazano wyżej w stosunku do D. Z. wyrok ma charakter zaoczny, wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzeczono **w pkt III sentencji wyroku**.

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł, jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)